

Judecătoria Sector 1 București
Secția penală
Contestație amendă judiciară

Domnule Președinte,

Subsemnatul avocat **Adrian Toni NEACȘU**, Baroul București, apărător ales al inculpatului VĂDUVA MILTIADE în prezentul dosar penal, în baza art. 284 alin. 2 Cod procedură penală formulez prezenta

CERERE DE ANULARE A AMENZII JUDICIARE

ce mi-a fost aplicată prin *Încheierea din 04.02.2022* dată în dosarul nr. **35429/299/2020**, **secția penală**, pe care în consecință vă rog **să o anulați**.

În fapt, amenda judiciară mi-a fost aplicată pentru cazul prevăzut la art. 283 alin 3 Cod procedură penală, **respectiv refuzul nejustificat de a asigura apărarea**, întrucât în ședința de judecată din 04.02.2022 am anunțat instanța de judecată că - având în vedere condițiile speciale în care se efectua audierea unei persoane vătămate și în care urma să se efectueze și audierea tuturor celorlalte persoane vătămate și martori prezenți și pe care le voi detalia - sunt în **imposibilitate de a asigura o apărare efectivă** astfel încât *nu semnez declarațiile ce vor fi redactate și nu pot adresa întrebări persoanei vătămate audiate*. Fiind întrebat de președintele completului de judecată am răspuns că mă raliez deciziei colegilor avocați Ioan LAZĂR și Mihai GIURGEA, apărători aleși ai altor inculpați din dosar, *de a părăsi ședința de judecată*, în condițiile în care desfășurarea procesului nu era afectată, în sală fiind prezent avocatul din oficiu desemnat inculpatului VĂDUVA MILTIADE, d-ul avocat Cristinel BUZATU, care de altfel a și rămas în continuare pentru a asigura apărarea.

De asemenea, astfel cum se poate verifica din înregistrarea audio a ședinței, am solicitat președintelui completului de judecată să îmi aplice amenda judiciară maximă dar **doar dacă** sunt îndeplinite condițiile legale exprese, respectiv apreciază că organul judiciar a asigurat exercitarea deplină a tuturor drepturilor procesuale, în special cel la apărare efectivă prevăzut de art. 10 alin. 5 Cod procedură penală.

MOTIVELE CONTESTAȚIEI

Consider că amenda judiciară este **nelegală** pentru următoarele motive:

- **Refuzul de a asigura apărarea a fost justificat**, subsemnatul fiind în imposibilitate obiectivă totală ca în condițiile tehnice și judiciare în care se desfășurau audierile să îmi pot exercita obligațiile profesionale de apărător.
- **Instanța de judecată nu a asigurat exercitarea drepturilor procesuale**, respectiv, atât prin deciziile luate cât și prin condițiile tehnice precare asigurate, a limitat până la desființare dreptul de a audia “*martorii acuzării*” în sensul jurisprudenței CEDO, de a le pune la îndoială credibilitatea și de a fi interogați în mod nemijlocit.
- Refuzul de a asigura apărarea **nu a afectat buna desfășurare a procesului penal**.

Desfășurarea ședinței de judecată

Chiar la începutul ședinței de judecată, la momentul strigării cauzei, am aflat că **toate** persoanele vătămate și martorii care au răspuns prezent vor fi audiați prin videoconferință, cu protejarea identității acestora, respectiv cu vocea și imaginea distorsionate.

Punându-se în discuție acest aspect, președintele completului de judecată ne-a comunicat că **fața de toate persoanele vătămate**

și toți martorii din acest dosar s-a dispus, prin încheiere în cameră de consiliu, aplicarea măsurilor de protecție prevăzute la art. 126 alin. 1 Cod procedură penală.

Alături de ceilalți colegi avocați am invocat afectarea gravă a dreptului la apărare în componenta referitoare la audierea nemijlocită a "*martorilor acuzării*" în sensul jurisprudenței CEDO, deci a tuturor persoanelor vătămate și a martorilor.

Față de soluția instanței pe cererea de revenire asupra măsurilor de protecție dispuse, care a fost respinsă eronat după părerea mea cu motivarea că măsurile de protecție dispuse în cursul judecății nu pot fi reevaluate nici dacă starea de pericol dispăre, **am solicitat ca audierea să se facă cel puțin fără distorsionarea vocii și a imaginii, astfel încât declarațiile să fie inteligibile și să poată fi observate condițiile în care persoanele răspund la întrebările puse în spațiul în care acestea se aflau, respectiv dacă se mai află și alte persoane de față ori dacă anterior răspunsului persoana respectivă se consultă cu cineva.**

Am arătat de asemenea că audierea cu imaginea și vocea distorsionate este și **inutilă și ilogică, câtă vreme identitatea persoanelor chemate să răspundă este cunoscută și cât timp atât apelul cât și întrebările judecătorului se fac pe numele real, cunoscut.**

Am susținut, iar aici fac referire la toți apărătorii inculpaților, că **atâta timp cât finalitatea măsurii de protecție prevăzută de art. 127 lit. d) Cod procedură penală nu este protejarea identității persoanei vătămate și a martorului, acestea în dosarul de față fiind cunoscute, nu se poate trage decât concluzia că scopul ei este limitarea nejustificată a posibilităților concrete de exercitare a dreptului la apărare de către inculpați.**

Că măsura de protecție de la art. 126 alin. 1 lit. d) Cod procedură penală nu poate privi decât o persoană vulnerabilă cu identitatea necunoscută, finalitatea fiind tocmai protecția identității reale a acesteia, rezultă din prevederea de la alin. 3 potrivit căreia **declarația martorului nu va cuprinde adresa reală sau**

datele sale de identitate, acestea fiind consemnate într-un registru special la care vor avea acces doar organul de urmărire penală, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța, în condiții de confidențialitate.

Audierea primei persoane vătămate s-a desfășurat în condiții tehnice absolut improprii, așa cum se poate observa din înregistrarea audio a ședinței de judecată, a cărei ascultare de către completul care soluționează prezenta contestație o și solicit.

Sunetul în sala de judecată era neinteligibil, răspunsurile persoanei audiate nu se înțelegeau, de nenumărate ori chiar președintele completului de judecată trebuind să intervină pentru a-i solicita să vorbească mai clar, mai tare și mai scurt.

Datorită acestor condiții tehnice absolut improprii **ședința de judecată a fost suspendată de mai multe ori**, președintele completului solicitând intervenția informaticienilor pentru remedierea problemelor.

În același timp, în mod repetat președintele completului de judecată a încercat să facă ordine în sala de unde se efectua videoconferința, solicitând persoanelor aflate de față să nu mai vorbească în timpul audierii persoanei vătămate. Nu cunoaștem ce și câte persoane se aflau în camera de audiere, ori ce calitate aveau, fiind însă în mod cert că **acestea majoritatea timpului au creat gălăgie vorbind între ei** (aspect sancționat verbal în mod repetat de către judecător).

Singurul aspect concret care ni s-a comunicat, la solicitarea mea de a se face aplicarea dispozițiilor referitoare la audierea martorilor separată potrivit art. 373 alin 1 Cod procedură penală, este acela că președintele completului de judecată a fost asigurat că persoanele vătămate stau toate în aceeași cameră de audiere în timp ce martorii așteaptă împreună în altă locație, neputând verifica singur aceste aspecte.

Ceea mai mare parte a declarației verbale a persoanei audiate a fost auzită și înțeleasă nemijlocit doar de președintele completului de judecată, care se afla cel mai

aproape de monitor, avocații înțelegând răspunsurile oferite în cea mai mare parte doar din consemnarea pe care judecătorul o făcea. Condițiile tehnice precare de audiere au condus și la afectarea altor procedee probatorii, persoana vătămată neputând face o recunoaștere a unor persoane aflate în sală, unghiul de filmare și calitatea acestora nepermițând, aspecte consemnate probabil și în încheierea de ședință.

Incidentul care a dus la aplicarea amenzii judiciare pe care o contest a avut loc la sfârșitul audierii acestei prime persoane vătămate, când alături de alți doi colegi avocați am arătat că față de condițiile tehnice asigurate apreciem că dreptul la apărare în componenta sa referitoare la dreptul de interogare a „martorilor acuzării” este practic lipsit de conținut și desființat, iar obligațiile noastre profesionale de apărători aleși în cauză vizează în primul rând asigurarea unei apărări efective iar nu formală.

MOTIVAREA ÎN DREPT

Potrivit art. 283 alin. 3 teza a II-a Cod procedură penală constituie abatere judiciară **refuzul nejustificat** al avocatului de a asigura apărarea, **în condițiile în care s-a asigurat exercitarea deplină a tuturor drepturilor procesuale.**

1. Caracterul justificat al refuzului

Astfel cum am arătat, atitudinea judiciară pe care am abordat-o *nu a reprezentat un act gratuit de sfidare față de instanță sau o atitudine ireverențioasă ci un gest procesual pe care l-am considerat obligatoriu din perspectiva obligațiilor mele deontologice și profesionale în exercitarea calității de avocat ales.*

Mi-am motivat oral în fața președintelui de complet decizia luată, făcând referire în primul rând la imposibilitatea totală și obiectivă de a exercita o apărare efectivă, în condițiile tehnice și judiciare asigurate de instanță.

Refuzul asigurării unei apărări formale este pe deplin justificat și chiar trebuie privit, în condițiile concrete ale desfășurării ședinței, ca o componentă a dreptului la apărare.

Refuzul asigurării apărării este un mijloc legitim de apărare a intereselor clientului în cadrul dosarului și o manifestare a principiul libertății avocatului, potrivit cu care, chiar contrar propriilor interese – de a nu primi și plăti o amendă, acesta este obligat să-și exercite profesia potrivit crezului său profesional (art. 9 alin. 1 din Codul deontologic al avocatului român). Prin participarea în calitate de avocat la desfășurarea audierilor “*martorilor acuzării*” în condițiile speciale la care am făcut referire nu aș fi făcut altceva decât să validez această procedură pe care eu o consideram profund improprie și pentru buna desfășurare a procesului penal și pentru asigurarea dreptului la apărare al clientului meu.

Astfel fiind, mi-am asumat o decizie conformă cu obligațiile mele prevăzute de exemplu în art. 4 par. 3 din Codul deontologic al avocaților din UE, potrivit cu care *avocatul își va apăra clientul în mod conștiincios și fără teamă, fără a ține cont de propriile sale interese și nici de vreo consecință de orice fel ce l-ar putea privi pe el sau pe oricare altă persoană.*

2. Neasigurarea exercitării depline a dreptului la interogare.

Abaterea judiciară nu poate fi aplicată dacă instanța nu asigură, indiferent de motive, exercitarea deplină a tuturor drepturilor procesuale, respectiv a dreptului la apărare, a dreptului de a pune întrebări martorilor ori de a le testa sinceritatea.

Dispozițiile art. 349 alin. (1) din Codul de procedură penală prevăd că rolul instanței de judecată este acela de a soluționa cauza dedusă judecății cu garantarea respectării drepturilor subiecților procesuali, iar principiile fundamentale ale procesului penal sunt dreptul la apărare și la un proces echitabil.

Procesul echitabil are atât o dimensiune abstractă, suma garanțiilor legislative oferite de sistemul judiciar, cât și o dimensiune concretă,

respectiv efectivitatea, transparența și funcționalitatea procedurilor din cursul procesului penal.

Efectivitatea exercitării dreptului la apărare, prevăzută de art. 10 alin 5 Cod procedură penală, a fost anulată complet în ședința de judecată din data de 04.02.2022, atât prin decizii judiciare ale președintelui completului de judecată, pe care nu le putem contesta decât în cadrul legal evident, cât și prin condițiile tehnice absolut precare asigurate.

Sub primul aspect, **audierea de la distanță cu imaginea și vocea distorsionate a unor persoane a căror identitate este cunoscută și nu trebuie protejată reprezintă o încălcare a principiilor dreptului la un proces echitabil**, așa cum consacrate atât în jurisprudența națională, cât și în cea a Curții Constituționale ori a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, în jurisprudența sa, că drepturile apărării sunt restrânse într-un mod incompatibil cu garanțiile prevăzute la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atunci când o condamnare se fondează în întregime sau într-o măsură determinantă pe mărturia făcută de o persoană pe care acuzatul nu a putut-o interoga. Prin aceeași jurisprudență, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că folosirea declarațiilor martorilor anonimi pentru a dispune condamnarea unei persoane nu este, în sine, incompatibilă cu prevederile Convenției, însă, în condițiile menținerii anonimului martorului acuzării, prevederile art. 6 paragraful 1 și paragraful 3 lit. d) din Convenție impun ca dezavantajul cu care se confruntă apărarea să fie în mod suficient contrabalansat prin procedura urmată de autoritățile judiciare. S-a reținut, totodată, că probele obținute de la martori, în condițiile în care drepturile apărării nu au putut fi asigurate la un nivel cerut de Convenție, trebuie analizate cu extremă atenție, iar condamnarea unui acuzat nu trebuie să se bazeze în exclusivitate sau într-o măsură determinantă pe mărturia anonimă (*a se vedea hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 20 noiembrie 1989, 14 februarie 2002 și 28 februarie 2006, pronunțate în cauzele Kostovski împotriva Olandei, paragraful 42, Visser împotriva*

Olandei, paragrafele 43–46, și Krasniki împotriva Republicii Cehe, paragrafele 79–86).

Prin dreptul de a interoga martorii acuzării în jurisprudența CEDO se înțelege nu numai dreptul avocatului de a adresa întrebări ci și dreptul de a testa sinceritatea martorilor ori de a cunoaște condițiile în care aceștia depun mărturie de la distanță (de ex. *Birutis și alții împotriva Lituaniei*, pct. 29; *Van Mechelen și alții împotriva Țărilor de Jos*, pct. 59 și 62; *Kostovski împotriva Țărilor de Jos*, pct. 42).

În același sens, Curtea Constituțională a constatat că administrarea probei cu martori în procesul penal, în condițiile instituirii în ceea ce îi privește a unor măsuri dintre cele prevăzute la art. 126 alin. (1) din Codul de procedură penală, reprezintă **o excepție de la regulile generale referitoare la audierea martorilor**, excepție ce determină obținerea unor declarații cu o valoare probantă restrânsă, a căror utilizare în procesul penal trebuie făcută conform art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală și că **prin ele însele aceste măsuri de protecție reprezintă o restrângere excepțională a exercitării dreptului la apărare al inculpatului** (de exemplu *Decizia nr. 248/16.04.2019 sau nr. 218/14.07.2020*).

Or, atâta vreme cât și în condițiile în care există justificarea pentru audierea unei persoane la distanță în mod anonim aceasta reprezintă tot o restrângere a dreptului la apărare, cu atât mai mult audierea cu vocea și imaginea distorsionate a unei persoane față de care nu se justifică, identitatea acesteia fiind cunoscută, reprezintă o restrângere a dreptului la apărare, de data aceasta nejustificată. Sub cel de-al doilea aspect, restrângerea efectivității dreptului la apărare a avut și cauze obiective, respectiv condițiile tehnice precare la care a avut acces instanța.

3. Inexistența afectării bunului mers al procesului

În sfârșit, abaterile judiciare sancționează acele încălcări ale legii săvârșite în cursul procesului penal care prin ele însele împiedică buna desfășurarea procesului. Or, așa cum am arătat deja,

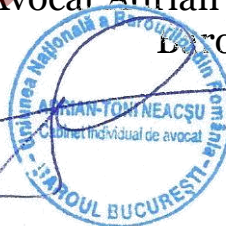
atitudinea mea nu a dus la afectarea mersului procesului, partea pe care o asist având deja prezent avocatul desemnat din oficiu, cu care de altfel am și luat legătura, avocat care a și asigurat asistența juridică în continuare.

P R O B E

În susținerea contestației formulate vă solicităm să ascultați sau să vizionați înregistrarea ședinței de judecată, efectuată în condițiile art. 13 din Legea nr. 304/2004.

Cu deosebită stimă,

Semnătură
Avocat Adrian Toni Neacșu
Baroul București

Domnului Președinte al Jud. sector 1 București